

מסכת נדרים

פרק ה

א. השתפין שפדורו הנאה זה מזה, אסורין לכנס לחצר. רבי אליעזר בן יעקב אומר, זה נכנס לתוך שולו וזה נכנס לתוך שולו. ושניהם אסורים להעמיד שם רחמים ותנור ולגדל תרנגולים. היה אחד מהם מדר הנאה מחברו, לא יכנס לחצר. רבי אליעזר בן יעקב אומר, יכול הוא לומר לו, לתוך שלי אני נכנס ואיני נכנס לתוך שלך. וכופין את הנזדר למכר את חלקו:

ב. היה אחד מן השוק מדר מאחד מהם הנאה, לא יכנס לחצר. רבי אליעזר בן יעקב אומר, יכול הוא לומר לו, לתוך של חברי אני נכנס, ואיני נכנס לתוך שלך:

ג. המדר הנאה מחברו, ויש לו מרחץ ובית הבד משפכים בעיר, אם יש לו ביהן תפיסת יד, אסור. אין לו ביהן תפיסת יד, מותר. האומר לחברו, קונם לביתך שאני נכנס ושדך שאני לוקח, מת או

שְׁמָכְרוּ לְאַחֵר, מִתֵּר. קוֹנָם לְבֵית זֶה שְׁאֲנִי נִכְנָס, שָׂדֶה זֶה שְׁאֲנִי
לוֹקֵחַ, מִת או שְׁמָכְרוּ לְאַחֵר, אָסוּר:

ד. הָרִינִי עָלֶיךָ חֵרֶם, הַמָּדָר אָסוּר. הָרִי אֶת עָלִי חֵרֶם, הַנּוֹדָר
אָסוּר. הָרִינִי עָלֶיךָ וְאֶת עָלִי, שְׁנֵיהֶם אָסוּרִין. וְשְׁנֵיהֶם מִתְרִין בְּדָבָר
שֶׁל עוֹלֵי בָּבֶל, וְאָסוּרִין בְּדָבָר שֶׁל אוֹתָהּ הָעִיר:

ה. וְאִיזְהוּ דָּבָר שֶׁל עוֹלֵי בָּבֶל, כְּגוֹן הַר הַבַּיִת וְהַעֲזָרוֹת וְהַבּוֹר
שֶׁבְּאַמְצַע הַדֶּרֶךְ. וְאִיזְהוּ דָּבָר שֶׁל אוֹתָהּ הָעִיר, כְּגוֹן הֶרְחֵבָה
וְהַמְרָחֵץ, וּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהַתְּכָה וְהַסְּפָרִים. וְהַכּוֹתֵב חֵלְקוֹ לַנָּשִׂיא.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֶחָד כּוֹתֵב לַנָּשִׂיא וְאֶחָד כּוֹתֵב לְהֶדְיוּט. מֶה בֵּין
כּוֹתֵב לַנָּשִׂיא לְכוֹתֵב לְהֶדְיוּט, שֶׁהַכּוֹתֵב לַנָּשִׂיא אֵינוֹ צָרִיךְ לְזִכּוֹת.
וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה צָרִיכִין לְזִכּוֹת. לֹא דָּבְרוּ בַּנָּשִׂיא
אֶלָּא בַּהֲוָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין אֲנָשִׁי גָּלִיל צָרִיכִין לְכַתֵּב, שֶׁכָּכָר
כָּתְבוּ אֲבוֹתֵיהֶם עַל יְדֵיהֶם:

ו. הַמָּדָר הַנָּאֵה מִחֲבֵרוֹ וְאֵין לוֹ מֶה יֵאָכֵל, נוֹתְנוֹ לְאַחֵר לְשׁוּם
מִתְּנָה, וְהָלָה מִתֵּר בָּהּ. מַעֲשֵׂה בְּאֶחָד בְּבֵית חוּרוֹן שֶׁהָיָה אָבִיו מָדָר
הֵימָנוּ הַנָּאֵה, וְהָיָה מַשִּׂיא אֶת בָּנוֹ, וְאָמַר לְחֲבֵרוֹ, חָצֵר וְסָעוּדָה
נְתוּנִים לָךְ בְּמִתְּנָה, וְאֵינוֹ לְכַנִּיף אֶלָּא כִּדִּי שְׂיָבֵא אָבִיא וְיֵאָכֵל עִמָּנוּ
בְּסָעוּדָה. אָמַר לוֹ, אִם שְׁלִי הֵם, הָרִי הֵם מִקְדָּשִׁין לַשָּׁמַיִם. אָמַר לוֹ,
לֹא נִתְּתִי אֶת שְׁלִי שְׁתַּקְדִּישֵׁם לַשָּׁמַיִם. אָמַר לוֹ, לֹא נִתְּתִי לִי אֶת שְׁלִיךְ

אֵלֶּא שְׁתֵּהֵא אַתָּה וְאַבִּיד אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וּמִתְרַצִּים זֶה לָזֶה, וִיְהִי
עֹן תְּלוּי בְּרֹאשׁוֹ. וּכְשָׁבֵא דְבַר לְפָנֵי חֲכָמִים, אָמְרוּ, כָּל מִתְנָה
שְׂאִינָה שָׂאֵם הַקֹּדִישָׁה אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, אֵינָה מִתְנָה: